

ἀπόδοσις εἶναι ἐλαχίστη. Ἡ περιορισμένη πρὸς καλλιέργειαν ἔκτασις, ὁ μικρὸς κατὰ οἰκογένειαν κληρὸς καὶ τὰ οὐχὶ ἐπαρκῆ μηχανικὰ καὶ τεχνικὰ μέσα βελτιώσεως καὶ αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς εἰς τὰ ἀνώτατα δυνατὰ ὄρια, εἶναι τὰ κύρια αἷτια εἰς τὰ ὁποῖα ὀφείλεται ἡ μικρὰ ἀπόδοσις τῆς γεωργικῆς ἐργασίας, ἀδυναμία, τὴν ὁποίαν ἐσημείωσε καὶ ὁ ἀξιότιμος Διοικητὴς τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καθηγητῆς κ. Ζολώτας εἰς τὴν προχθεσινὴν γενικὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων αὐτῆς εἰπὼν ὅτι «ἡ στασιμότης ἢ ἡ μικροτέρα αὐξήσις τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς δὲν φαίνεται νὰ εἶναι ἄσχετος πρὸς τὴν ἐπιβράδυνσιν τῆς ἐπεκτάσεως καὶ ἀξιοποιήσεως νέων προηγουμένων μεθόδων τεχνικῆς αἰ ὁποῖαι ὀδηγοῦν εἰς ἠϋξημένας ἀποδόσεις».

Πλὴν τούτων ἡ γεωργικὴ παραγωγὴ ἐκτεθειμένη εἰς τὰς καιρικὰς συνθήκας καὶ τὴν ὀργὴν τῆς φύσεως, διατηρεῖ τὸν γεωργὸν εἰς συνεχῆ ἀνησυχίαν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν ἢ μὴ αὐτῆς, ἐναντίον τῶν ὁποίων ἀδυνατεῖ νὰ ἀμυθῆ, οὐδὲ καὶ δι' αὐτῆς τῆς ἀσφαλίσεως, διότι δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ καταβάλλῃ τὸ ἀσφάλιστρον καὶ οὐχὶ σπανίως παρίσταται ὡς θεατῆς τῆς καταστροφῆς τοῦ προϊόντος τοῦ ἰδρώτος αὐτοῦ. Τέλος καθυστερεῖ ἡ ὀργάνωσις, ἡ ὁποία θὰ καθοδηγήσῃ τὴν παραγωγὴν.

Εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι, κατὰ τὰ μεταπολεμικὰ ἔτη καὶ ἰδιαιτέρως κατὰ τὰ τελευταῖα τρία ἔτη, παρετηρήθη σημαντικὴ βελτίωσις τῶν ὄρων τῆς παραγωγῆς, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν τοιαύτην πρὸ τοῦ πολέμου, με ἀποτέλεσμα τὴν αὐξήσιν αὐτῶν, κυρίως εἰς τὸν καπνόν, τὸν σῖτον, βάμβακα, ὄρυζαν, ἀραβόσιτον, γεώμηλα κλπ. διὰ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς μηχανικῆς καλλιέργειας καὶ τῆς χρησιμοποίησεως διαφόρων ἄλλων μέσων (σπόρου, λιπασμάτων, φαρμάκων κλπ), δὲν

ἔφθασεν ὅμως εἰς τὸ σημεῖον τῆς παραγωγικότητος, ἣτις θὰ ἐξασφαλίσῃ ἱκανοποιητικὸν ἀγροτικὸν εἰσοδήμα.

Ἀκολουθεῖ τὸ στάδιον τῆς διαθέσεως τῶν παραγομένων γεωργικῶν προϊόντων. Καὶ ὡς πρὸς τοῦτο ὁ ἀγρότης εἶναι ἀτυχῆς. Αἱ τιμαὶ τῶν γεωργικῶν προϊόντων δὲν ἔφθασαν τὸ ὕψος τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων. Ἡ γενικὴ σχέσηις τιμῶν τῶν γεωργικῶν προϊόντων ἐναντι τῶν βιομηχανικῶν ἀνέρχεται εἰς 85 ο)ο περίπου, ἢ κατ' εἶδος ὅμως προϊόντος σχέσις εἶναι πολὺ διάφορος με σημαντικὴν διαφορὰν τιμῶν ἐπὶ ἕλαττον τῶν γεωργικῶν προϊόντων, ἀφ' ἐνὸς ἐναντι τῶν τιμῶν τοῦ ἔτους 1938, ἀφ' ἑτέρου ἐναντι τῶν σημερινῶν τιμῶν τῶν βιομηχανικῶν. λ.χ. δι' ἀγορὰν μιᾶς ἐνδυμασίας ἀξίας δρχ. 1.000, πρὸ τοῦ πολέμου ἀπαιτεῖτο ποσότης σίτου 125 ὀκάδων, τῆς τιμῆς ὑπολογιζομένης εἰς δρχ. 8. κατ' ὀκᾶν τοῦ ἔτους 1938, ἐνῶ σήμερον διὰ τὴν ἀγορὰν ἐνδυμασίας τῆς αὐτῆς ἀξίας δρχ. 1.000 ἀπαιτεῖται ποσότης σίτου 250 ὀκάδων, τῆς σημερινῆς τιμῆς ὑπολογιζομένης πρὸς δρχ. 4 κατ' ὀκᾶν. Δι' ἐν ζευγος ὑποδημάτων ἀξίας 250 δραχμῶν προπολεμικῶς ἐχρειάζοντο 30 ὀκάδες σίτου, σήμερον ἀπαιτοῦνται 60 ὀκάδες σίτου. Δηλαδὴ ἀπαιτεῖται σήμερον διπλασία ποσότης ἐναντι προπολεμικῆς χωρὶς νὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ἡ ποιότης τοῦ προπολεμικοῦ βιομηχανικοῦ προϊόντος ἐναντι τοῦ σημερινοῦ ἴσης ἀξίας. Ἀναφέρομεν τὸν σῖτον διότι τὸ προϊόν τοῦτο ἀντιπροσωπεύει εἰς τὴν ὅλην διάρθρωσιν τῶν ἀγροτικῶν καλλιέργειῶν ποσοστὸν 50ο)ο τῆς ὅλης γεωργικῆς καλλιέργειας καὶ 36,6 ο)ο τοῦ ὅλου γεωργικοῦ εἰσοδήματος. Εἰς τὴν αὐτὴν ὅμως κατηγορίαν εὐρίσκονται καὶ τὰ πλεῖστα τῶν γεωργικῶν προϊόντων ἀπὸ ἀπόψεως σημερινῶν τιμῶν, ἐναντι τῶν τιμῶν τοῦ ἔτους 1938, ἐὰν ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ σημεριναὶ τιμαὶ τῶν γεωργικῶν προϊόντων ἀνέρ-